

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

10 januari 2002

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GELIJKE KANSEN

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de financiering van de rusthuizen als agendapunt op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het statuut van de onthaalouders

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van hoogbegaafde jongeren

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen

Donderdag 10 januari 2002

VOORZITTER : Mevrouw Patricia Ceysens

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 11.52 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de financiering van de rusthuizen als agendapunt op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de financiering van de rusthuizen als agendapunt op de Interministeriële Conferentie Volksgezondheid.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, deze vraag is een vervolg op mijn vraag van 25 oktober. Toen hadden we immers vernomen dat de federale overheid een voorstel had geformuleerd waardoor het protocolakkoord tussen de federale en de Vlaamse overheid over de verdeling en financiering van de RVT-bedden op de helling kwam te staan. Federaal minister Vandenbroucke had immers eenzijdig beslist om zich niet langer aan het akkoord te houden. Ook de middelen voor palliatieve verzorging werden ingetrokken.

Mevrouw de minister, op die beslissing is heel wat reactie gekomen. Ik heb u een hele namiddag lang op de radio horen verklaren dat u het een schande vond en dat u minister Vandenbroucke hierover zou aanspreken. Het was duidelijk dat het ook voor u niet door de beugel kon dat de federale regering zich niet aan het akkoord hield. Veel rusthuizen zijn het daarmee eens, want zij zullen met grote financiële moeilijkheden te kampen krijgen.

In een krantenartikel over de visie van minister Vandenbroucke op het ouderenbeleid las ik dat er een interministeriële conferentie was gepland in december. Wij zijn niet op de hoogte van de agenda van de interministeriële conferenties. We krijgen wel persberichten van de Vlaamse regering, maar worden niet ingelicht over de afspraken die werden gemaakt op dergelijke conferenties. We kunnen enkel gissen, maar ik ga ervan uit dat u de problemen van de rusthuizen op de agenda hebt geplaatst en dat u er de Vlaamse stelling hebt hardgemaakt dat het protocolakkoord moet worden uitgevoerd.

Kunt u vertellen of de financiering van de rusthuizen op de agenda van de conferentie stond ? Zo ja, wat hebt u terzake bereikt ? Louter ter informatie zou ik graag vernemen welke punten nog meer op de agenda van de conferentie stonden. Is er trouwens een andere manier waardoor wij te weten kunnen komen wat op de agenda van interministeriële conferenties wordt geplaatst ?

Mevrouw de minister, wat is uw visie over de financiering van de rusthuizen ? De beleidsnota bepaalt dat er een deelfinanciering zal komen naar aanleiding van de omzetting van de DAC-statuten. Minister Vandenbroucke stelt in zijn nota over het ouderenbeleid echter dat hij wenst over te gaan tot een forfaitaire financiering van de rusthuizen. Hij streeft dus niet naar individuele zorgprofielen of naar zorggradatie. Deelt u de mening van de federale minister ? Pleegt u terzake overleg met hem ? Zo ja, wat is uw inbreng ? In welke mate zal de financiering in samenspraak met de sector en met het parlement worden uitgewerkt ?

De voorzitter : Mevrouw Van Cleuvenbergen heeft het woord.

Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil de vraag van mevrouw Becq over de financiering van de rusthuizen graag even illustreren. We ontvangen im-

Van Cleuvenbergen

mers allemaal kaartjes uit rusthuizen met de beste wensen. Bij die kaarten zit echter ook informatie over de gevolgen van de besparingen in de sector.

Ik heb de concrete cijfergegevens over de gevolgen van de besparingen van federaal minister Vandenbroucke opgevraagd voor twee rusthuizen. Het eerste is het OCMW-rustoord van Tongeren. Dat het rusthuis afhangt van het OCMW heeft trouwens tot gevolg dat de gemeenschap achteraf zal opdraaien voor de tekorten. De kosten terugvorderen van de kinderen van de patiënten wordt immers steeds minder gangbaar. De vertraging van de omzetting van RVT-bedden met zes maanden, zal het rustoord ongeveer 21.980,72 euro – 886.700 Belgische frank – kosten. Voor het Salvator-rustoord in Hasselt dat een volledige omzetting van alle maatregelen heeft doorgevoerd, komen de besparingen neer op een verlies van ongeveer 101.636,35 euro – 4,1 miljoen frank.

Laten we niet vergeten dat het over ouderen gaat. Een federale besparing mag niet zulke gevolgen hebben voor onze Vlaamse mensen.

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, mevrouw Becq, ik ben inderdaad behoorlijk boos geworden op de federale regering omwille van de gevolgen van de besparing voor de rusthuizen.

De omzetting naar RVT-bedden maakte deel uit van een samenwerkingsprotocol en niet van een samenwerkingsakkoord, want dat zou niet kunnen worden gewijzigd zonder de toestemming van de parlementen. Het protocol was afgesloten voor vijf jaar, en dit jaar zou het vijfde zijn geweest. De Vlaamse regering had er zich toe geëngageerd de nieuwe RVT-bedden tijdig te erkennen. De afspraak was dat we bij elke schijf nieuwe RVT-bedden zouden toewijzen en er de nodige planningsvergunningen voor zouden afleveren.

Het gaat hier over een eenzijdige opzeg van het protocol door de federale regering, die heel zware gevolgen heeft voor de sector. We werden volledig in de kou gezet. We hadden al planningsvergunningen afgeleverd en we waren nieuwe erkenningen aan het voorbereiden, maar de federale regering heeft het protocol te elfder ure opgezegd en dat is onbehoorlijk. Daarom heb ik zo fel gereageerd.

– *Mevrouw Riet Van Cleuvenbergen treedt als voorzitter op.*

Het ouderenzorgbeleid stond inderdaad op de agenda van de interministeriële conferentie, als achttiende punt. Het was de bedoeling van minister Vandenbroucke om de partners aan de conferentie een gewijzigd protocol te laten ondertekenen. Op die manier zouden de zes maanden vertraging worden goedgekeurd door alle bevoegde ministers. Tot zijn grote ergernis heb ik geweigerd het gewijzigde protocol te ondertekenen. Ik heb er mijn ongenoe-gen duidelijk geuit. Dat is ook in het verslag opgenomen.

Tot op heden werd geen nieuw protocol ter ondertekening voorgelegd. Ik heb duidelijk gemaakt dat een nieuw protocol zonder bijkomende garanties voor de toekomst van de sector uit den boze is. Eén van onze voorwaarden hierbij is een nieuwe reconversie van RVT-bedden in afwachting van een definitieve financiering.

Ik heb de agenda van de interministeriële conferentie bij. Ik wil u die ter illustratie wel geven, maar in feite zeggen al die titeltjes maar weinig. Zo is er een punt met de titel 'geïntegreerd gezondheidsbeleid inzake kinder- en jeugdpsychiatrie'. Dat ging over de stand van zaken van de werkgroep die zich met dat onderwerp bezighoudt. Een andere titel was 'meningokokken'. Dat ging over het ondertekenen van een protocol over de bijkomende middelen en over de wijze waarop die zullen worden verdeeld en besteed. De ene keer gaat het dus over een serieuze beslissing, de andere keer slechts over een stand van zaken.

De financiering van de rusthuizen gebeurt door de federale overheid. Een deel valt ten laste van de bewoners. Sinds kort beschikken we over een eigen financieringsmechanisme dankzij de omzetting van de DAC-statuten.

Er bestaat een interkabinettenwerkgroep Ouderenbeleid die werkt in de schoot van de interministeriële conferentie. De werkgroep houdt zich enkel bezig met de financiering. De leden zijn wetenschappers en vertegenwoordigers van koepels. Twee van die vertegenwoordigers zijn door mij gemandateerd, en werken aan een nieuw financieringssysteem waarbij wordt uitgegaan van de zorgbehoefte van de patiënt. Ze baseren zich dus op zorgprofielen waardoor niet langer een kostprijs zal worden bepaald op basis van een bed. Die nieuwe financieringstechniek moet het resultaat vormen van een gezamenlijke visie.

Federaal minister Vandenbroucke wil de volgende vijf jaar als een overgangsperiode beschouwen waarbij wordt gewerkt via een enveloppefinanciering.

Vogels

ring voor de rusthuizen, omdat daardoor wat meer rechtszekerheid zou ontstaan. Ik benadruk dat het enkel zou gaan over een overgangperiode en dat er zeker nog geen akkoord werd gesloten. Op het ogenblik wordt gewerkt in de richting van een financiering op basis van zorgplannen.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, ik dank u voor het antwoord. Uw protest heeft echter niet veel uitgehaald, want gisteren heb ik in de berichten van de VVSG – een heel goed informatie-kanaal – gelezen dat de federaal minister Vandenbroucke een ministerieel besluit heeft genomen om het protocol niet na te leven. Op het vlak van de resultaten is er dus heel weinig gewijzigd.

Uit dit alles leer ik dat we in het vervolg meer aandacht moeten hebben voor het verschil tussen een protocol en een samenwerkingsakkoord. We moeten ook onderzoeken wat het eenzijdig opzeggen van een samenwerkingsakkoord tot gevolg kan hebben.

De toegankelijkheid van de informatie over de interministeriële conferenties blijft een heikel punt. Het is nogal omslachtig om altijd via schriftelijke vragen te moeten werken.

We zullen de financiering blijven opvolgen. De DAC-omzetting was al een Vlaamse financieringsstroom naar de rusthuizen. Ik vraag u om die omzetting en verhoging van de middelen in te brengen in het debat over de financiering van de rusthuizen en om ons van dat debat op de hoogte te houden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het statuut van de onthaalouders

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het statuut van de onthaalouders.

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, ik zal mijn vraag kort houden. Ook deze vraag is het vervolg op een andere. Ik snap immers niet meer hoe de vork aan de steel zit.

Er werd een akkoord gesloten tussen de federale en de Vlaamse overheid over het statuut van de onthaalouders. Dat statuut zou helemaal worden uitgewerkt op federaal niveau. De kwestie van het sociale vangnet zorgt voor veel onrust en vrees bij onthaalouders en onthaaldiensten. Veel mensen vrezen dat het sociale vangnet geen meerwaarde zal betekenen, omdat de betrokkenen 5,5 percent van hun vergoeding zullen moeten afgeven om dat sociale vangnet te realiseren. Over deze kwestie is hier al hard gediscussieerd. Wij vroegen toen of het niet mogelijk zou zijn een onderscheid te maken tussen onthaalouders die nu reeds actief zijn en nieuwe onthaalouders. De nieuwe onthaalouders zouden dan verplicht in het nieuwe systeem moeten stappen. De onthaalouders die reeds actief zijn, zouden dan vrijwillig in het nieuwe systeem kunnen stappen. Het oude systeem zou daardoor op termijn uitdoven. Zo zouden de vrees en de onrust verdwijnen en worden kwaliteit en voldoende aanbod gegarandeerd. Als alle onthaalouders besluiten ermee te stoppen, staan we immers ook nergens.

Mevrouw de minister, ik hoorde u, om minister Vandenbroucke te steunen, een heel pleidooi houden voor het verplicht maken van het nieuwe systeem voor iedereen. Groot was mijn verbazing toen ik u daarna op televisie hoorde verkondigen dat het nieuwe systeem niet voor iedereen verplicht zou worden. U werd op televisie geconfronteerd met 14 onthaalouders uit Machelen die zeiden dat ze ermee zouden stoppen als het nieuwe systeem verplicht zou worden voor iedereen.

Mijn vragen zijn vooral vragen ter verduidelijking en vragen om te weten te komen hoe u de beloftes die u op televisie maakte, zult waarmaken. Op welke beslissingsfora en op welke plaatsen hebt u verdedigd dat niet alle onthaalouders in het systeem van het sociale vangnet moeten stappen ? Voor welke groepen van onthaalouders komt er een uitzondering ? Gaat het om beloftes van uwentwege die worden ondersteund op het federale niveau ? Steunt minister Vandenbroucke uw beloftes ? Als minister Vandenbroucke uw beloftes niet steunt, zult u ze dan kunnen realiseren op eigen houtje ?

– *Mevrouw Patricia Ceysens, voorzitter, treedt op-nieuw als voorzitter op.*

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat mijn standpunten met betrekking tot het statuut van de onthaalouders in het verleden duidelijk waren. Ik heb altijd het statuut sui generis verdedigd. Ook op de laatste interministeriële conferentie heb ik verdedigd dat er een mogelijkheid moet zijn om op vrijwillige basis in het nieuwe systeem te stappen, zeker voor onthaalouders die nu al bij een dienst zijn aangesloten.

Ik heb in deze commissie inderdaad mijn begrip geuit voor het standpunt van minister Vandembroucke. Hij baseert zich op het solidariteitsprincipe van de sociale zekerheid voor zijn stelling dat de verplichte solidariteit nodig is in een systeem dat is geënt op die sociale zekerheid. Hij is van mening dat we het systeem van de sociale zekerheid deels op losse schroeven plaatsen als we het anders doen. Ik heb hier gewoon gezegd dat ik dat standpunt begrijp.

Het huidige voorstel moet nog naar de Nationale Arbeidsraad voor advies. Het al dan niet verplichte karakter zal een van de grote struikelblokken zijn. Ik wil de mensen niet verliezen die nu onthaalouder zijn en die zouden stoppen als ze een verplichte bijdrage moeten betalen, omdat ze ervan uitgaan dat dat voor hen toch nooit een volwaardig pensioen zal opleveren. Daarom wil ik binnen mijn eigen bevoegdheden naar een oplossing zoeken. Ik heb aan Kind & Gezin gevraagd om mij te informeren over de juridische mogelijkheden. Ik wacht op dat advies.

Ik volg het dossier op de voet. We moeten de situatie van de onthaalouders systematisch verbeteren. De onthaalouders informeren is dan ook mijn eerste opdracht. Ik kom veel in contact met onthaalouders. Er heerst een grote verwarring in verband met de informatie. Er zijn allerlei berichten verspreid, waarvan sommige juist waren en andere niet. Sommige berichten zijn met de beste bedoeling de wereld ingestuurd, andere met minder goede. De mensen op het terrein hebben geen duidelijkheid meer over het statuut, de bijdrage, de verplichtingen en de voordelen. Ik zal de volgende weken werken aan een informatiecampaagne over de huidige stand van zaken. Zo zal ik de onthaalouders duidelijk kunnen informeren. Dat is nu het belangrijkste dat moet gebeuren. Ik ben ervan overtuigd dat het thema kinderopvang in deze commissie in 2002 nog een aantal keren aan bod zal komen vanuit verschillende invalshoeken.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, ik blijf met mijn essentiële vragen zitten. Zult u in uw informatiecampagne zeggen dat het om een verplicht statuut gaat ? Zult u misschien zeggen dat bepaalde personen niet in dit verplichte statuut moeten stappen ? Om welke personen zal het dan gaan ? Welke informatie zult u via de campagne verspreiden ?

Minister Mieke Vogels : Ik zal dat allemaal meedelen als ik de technische nota van Kind & Gezin heb ontvangen. Ik zal mijn informatiecampagne niet starten vooraleer ik die nota heb ontvangen.

Ik zal ook niet op alle vragen een antwoord kunnen geven. Ik weet bovendien niet wat de houding van de Nationale Arbeidsraad zal zijn. Ik heb ook geen zicht op de wetswijzigingen op federaal niveau. Ik wil de mensen wel op een eerlijke manier informeren over wat er op de tafel ligt, over de moeilijkheden en over de termijnen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van hoogbegaafde jongeren

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van hoogbegaafde jongeren.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mevrouw de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 30 oktober 2001 werd in de commissie voor Onderwijs een hoorzitting gehouden over de problematiek van hoogbegaafde kinderen in het onderwijs. Een opvallende conclusie was dat de problemen van deze kinderen vaak worden ontkend. De omgeving is nogal geneigd te denken dat het om luxeproblemen gaat. Er zijn bijvoorbeeld mensen die denken dat hoogbegaafde kinderen geen problemen hebben. Dat is echter een misvatting.

Vijf percent van onze kinderen is zwakbegaafd en vijf percent hoogbegaafd. Dat zijn de uitersten. De helft van de hoogbegaafde kinderen heeft geen problemen. Dat betekent dat de andere helft wel

De Cock

degelijk problemen heeft. Het gaat hier dus over 2,5 percent van onze leerlingenpopulatie.

In het begin hebben die kinderen kleine problemen, maar die evolueren geleidelijk aan tot ernstige problemen. Het staat vast dat de fysieke leeftijd van een hoogbegaafd kind niet overeenstemt met zijn intellectuele leeftijd. Door die discrepantie raakt het kind van zijn leeftijdgenoten geïsoleerd. Bovendien vervreemdt het niet enkel van zijn omgeving, maar ook van zichzelf. Het heeft uiteindelijk geen houvast meer. De taak van het onderwijs is kennis verwerven over het fenomeen van de hoogbegaafdheid, zodat er correct mee kan worden omgegaan. Men is daar volop mee bezig.

Op dit ogenblik is de kennis over hoogbegaafdheid nog niet je dat. Daardoor komen hoogbegaafde kinderen vaak in de problemen. Sommigen worden zelfs zwaar depressief, waardoor de ouders niet meer weten wat ze moeten doen. De ouders worden regelmatig geconfronteerd met uitgesproken zelfmoordgedachten van hun hoogbegaafd kind. Een aantal kinderen uit de probleemgroep hebben degelijke en uitgebreide psychologische begeleiding ontzettend nodig.

Voor die psychologische hulp is niet in financiële bijstand voorzien. Ook voor hulpverlening via het Centrum voor Begaafdheidsonderzoek Antwerpen is het niet mogelijk financiële bijstand te krijgen. Dit centrum heeft al baanbrekend werk verricht. Professor Kieboom, verbonden aan dat centrum, is een echte 'vuurtoren' voor ouders die problemen hebben met hoogbegaafde kinderen. Psychologische bijstand, al dan niet van het centrum, betekent vaak een aderlating voor gezinnen met hoogbegaafde kinderen. In sommige gezinnen zijn er immers drie of vier hoogbegaafde kinderen.

Mevrouw de minister, ik wou het probleem even aanbrengen. Ik verwacht niet dat er onmiddellijk oplossingen komen. De commissie voor Welzijn en de commissie voor Onderwijs zouden eens samen moeten vergaderen. Zo kunnen we de mogelijkheden bekijken.

Onze leerkrachten zijn mensen die de problemen zien en ervaren. Ze kunnen die problemen echter zelf niet oplossen. Onze leerkrachten zijn immers geen specialisten in psychologische begeleiding. Ze geven hun vak en hebben voor het overige een detecterende functie. Begeleiding moet van buiten de school komen.

Mevrouw de minister, hebt u al vragen gekregen van ouders die problemen hebben met hun hoogbegaafde kinderen ? Ziet u de noodzaak in van het nemen van initiatieven die het welzijn van die kinderen kunnen ondersteunen ? Bent u bereid om met minister Vanderpoorten en eventueel met haar federaal bevoegde collega's te overleggen om tot een oplossing te komen ?

De voorzitter : Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels : Mevrouw de voorzitter, naar aanleiding van de vraag van de heer De Cock heb ik bij mijn diensten laten navragen in hoeverre zij met vragen om hulp worden geconfronteerd die van ouders of hoogbegaafde kinderen zelf uitgaan. Die rondvraag leert dat de autonome centra voor algemeen welzijnswerk vrijwel nooit hulpvragen ontvangen die betrekking hebben op de problematiek inzake hoogbegaafdheid. Hoogbegaafdheid is dikwijls een onderliggend, secundair probleem bij kinderen met gedragsproblemen.

Centra voor leerlingenbegeleiding en onze centra voor geestelijke gezondheidszorg worden vaker met dat probleem geconfronteerd en bezitten meer expertise. Hulpvragen horen veeleer daar thuis. De centra voor algemeen welzijnswerk werken systematisch samen met de VZW Bekina. Deze zelfhulpgroep richt zich tot hoogbegaafde kinderen en adolescenten, hun ouders, opvoeders en leerkrachten. Deze vereniging heeft het bevorderen van de opvoeding en begeleiding van hoogbegaafde kinderen en adolescenten tot doel en wenst bij te dragen tot een maximale zelfontplooiing van deze kinderen. De organisatie heeft een werking in elke Vlaamse provincie en werkt samen met de CLB's. Voor de Vlaamse administratie is Bekina geregistreerd als initiatiefnemer voor activiteiten inzake opvoedingsondersteuning.

Deze activiteiten beogen ouders van hoogbegaafde kinderen in staat te stellen kennis en vaardigheden te verwerven die op de opvoeding en de ontwikkeling van hun kinderen betrekking hebben. Ik ben zeker bereid overleg te plegen met de minister voor Onderwijs. De meest aangewezen plek daarvoor is de thematische werkgroep modulering in het kader van de integrale jeugdhulpverlening. Daar zijn zowel de centra voor algemeen welzijn als de centra voor geestelijke gezondheidszorg als de CLB's bij betrokken. Ik zal deze vraag in deze werkgroep modulering voorleggen. In het kader van de hulpverleningsmodules waar de stuurgroep op dit ogenblik aan werkt, kunnen modules voor hoogbegaafde kinderen en hun ouders worden uitgewerkt.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik dank de minister voor haar antwoord. Ik ben blij dat zij voor de problematiek open staat. Op het terrein bestaan enkel initiatieven van ouders die zich bundelen om weerwerk te bieden aan deze onbekende problemen en de dreiging die ervan uitgaat. Veel kinderen moeten door experten, psychologen of psychiaters worden geholpen. Dit kost handenvol geld. Financieel wordt nu in niets voorzien, en er wordt niets terugbetaald. De vraag is hoe deze leemte in een maatschappelijk kader kan worden opgevuld.

Zelf ben ik drie jaar adjunct-directeur van een middelbare school geweest. Hoogbegaafde kinderen zijn dikwijls de pineut van de klas omdat zij jonger en vaak kleiner en schraler zijn dan de rest. Zij hebben dikwijls tot twee jaar voorsprong in het doorlopen van de klassen. Nog verder doorstromen is een probleem, al zouden ze dat soms intellectu-

eel gemakkelijk aankunnen. Dit zorgt voor ontzettende problemen, want het kind heeft de indruk dat de maatschappelijke context tegen hem is gericht en raakt daardoor geïsoleerd. Leraren ervaren het kind vaak ook als aanstellerig. Het zijn heuse problemen, en ik ontvang schrijnende mails van radeloze ouders.

Er is een middelbare schoolopleiding voor hoogbegaafde kinderen van start gegaan in Wilrijk. Dat zou op middellange termijn wel soelaas kunnen bieden. Deze kinderen moeten als normale kinderen worden behandeld, terwijl ze toch de uitdagingen moeten krijgen die zij aankunnen. Anders vervelen ze zich en gedragen ze zich onaangepast.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 12.25 uur.*
